

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 44.

Tiende Session.

13de Møde.

Mandagen den 19de Decbr. Aften Kl. 7.

(Fortsat.)

Chr. Jensen: Da jeg ogsaa hører til dem, der ønske, at dette Lovforslag maa gaae igjennem og faae Lovskraft, saa kan jeg ikke tilbageholde en Betænkelse, som jeg har ved S 6, og det er navnlig, hvor det hedder, at den Kjendelse, der skal erlægges af dem, der ikke møde til Arbejde, skal falde i Communens Kasse. Jeg troer nemlig, at det bør forandres til „Sognets“ Kasse; thi ethvert Sogn, det er almindelig Praxis, forretter Sneekastningsarbejde indenfor sine egne Grændser. Paa samme Maade er det i S 7, hvor det hedder, at de 24 Skilling, der skulde betales til dem man leier for at kaste Snee, skulle udredes af Communens Kasse; ogsaa der troer jeg, at det maa forandres til Sognets Kasse; thi Communen har som saadan ikke Noget med Sneekastningen at gjøre, men det har derimod Sognet. Det er disse Smaaforandringer, som jeg vilde henlede de ærede Forslagsstilleres Opmærksomhed paa, for om de maatte ved 2den Behandling kunde finde sig forantedigede til at stille Ændringsforslag i den af mig antydede Retning.

J. A. Hansen: Hvad angaaer det sidst af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds (David) Vittede, da er han jo tildeels allerede besvaret med særligt Hensyn til det Punkt, han meente jeg havde undgaaet, fordi jeg ikke havde kunnet besvare det; men heri tager han ganske feil. Det er

ganske vist, at paa mangfoldige Egne af Landet viser sig det Modsatte af, hvad han har tilægnat sig som sin Erfaring; men selv om Forholdet var saaledes, som han anførte, i det hele Land, bliver den Uretfærdighed, hvormed man nu fordeler Arbejdet, lige stor; en Uretfærdighed bliver altid en Uretfærdighed, enten den anvendes i en større eller mindre Maalestok. Jeg undlod videre at inklade mig paa dette Punkt, fordi jeg meente, at det var givet, at en Uretfærdighed er tilstede og at den bør afhjælpes; det var for mig Hovedsagen. — Angaaende det ene Punkt, der blev anført af den ærede Rigsdagsmand for Maribo 4de Valgfreds (Monrad), at han nemlig ikke fandt Forholdet mellem Hartforn og Bygningsafgift passende, saa have Forslagsstillerne bibeholdt det Forhold, det er bestemt i Communalanordningen af 1841, som stiller 1000 Rd. Assurance lige med en Lønde Hartforn. Skulde imidlertid et andet Forhold ansees mere passende efter Forholdene nu end dengang, saa er det jo et Punkt, der kan blive Gjenstand for nærmere Overveelse. Grunden til, at dette Forhold er blevet beholdt, er som sagt, at det er bestemt saaledes i Communalanordningen for Landet af 1841.

Hvad angaaer den Hovedindvending imod Lovforslaget, der nu er gjort, først af den ærede Rigsdagsmand for Maribo 4de (Monrad) og senere af den ærede Indenrigsminister, da kan jeg ikke ret see, hvorledes den Vel, der af dem blev antydet, skulde være mulig. Jeg kan nok see, at man, naar Omstændighederne gjøre det nødvendigt, kan i modende Tilfælde paalægge den arbejdende Befolkning som en Tvang at give Møde for en vis Betaling, men jeg kan